

2. A Hotel Cipriani a második jogalapjában az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, nevezetesen az Elsőfokú Bíróság ítélete indoklásának logikátlanságát illetően. Először a Bizottság, ezt követően pedig az Elsőfokú Bíróság tévesen ítélte meg úgy, hogy az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti regionális eltérés nem alkalmazható, ugyanis — mint ezt az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban részletesen levezették — a releváns földrajzi piac indokoltta tette a nemzeti szabályozás által biztosított tehercsökkentéseket, mivel e csökkentések kizárólag arra szolgáltak, hogy fenntartsák Velence városának társadalmi és gazdasági közegét, anélkül hogy — mint ez az előző jogalap keretében is bizonyítást nyert — bármilyen versenyellenes hatást váltottak volna ki a közös piaci kereskedelemben.
3. A Hotel Cipriani a harmadik jogalapjában az EK 87. cikk (3) bekezdése d) pontjának megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, nevezetesen az Elsőfokú Bíróság ítélete indoklásának logikátlanságát illetően. Jelen esetben a tehercsökkentéseket nyilvánvalóan azért nyújtották, hogy megkönnyítsék Velence vitathatatlan kulturális és művészeti örökségének megővését, ami olyan jelentős költségekkel jár a lagúna területén működő vállalkozások számára, amelyeket az eltérő területi feltételek mellett működő egyéb vállalkozásoknak nem kell viselniük. Az Elsőfokú Bíróság az ítéletének a Hotel Cipriani által is megfogalmazott kifogásokat elutasító részében tévesen állítja, hogy az egyedi esetekben nem bizonyították megfelelően azokat az okokat, amelyek folytán a Velence kulturális és művészeti örökségének megővéséhez kapcsolódó költségeket a felperes vállalkozások viselték volna. E megállapítás több okból is téves, különösen azért, mert a Bizottság előtti eljárásban is részletesen levezették, hogy Velence történelmi központja teljes egészében, általános jelleggel azon kötöttségek alá tartozott, amelyek célja az ingatlanokból álló örökség megővése.
4. A Hotel Cipriani a negyedik jogalapjában a már nyújtott előnyök visszatérítésére vonatkozó határozat jogellenességére hivatkozik, amennyiben azt állítja, hogy az sérti az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (?) 14. cikkét. A 14. cikkben foglalt hivatkozott rendelkezés, amely előírja a támogatás visszatérítését, nem alkalmazható, mivel jelen esetben olyan helyzet áll fenn, amelyben a visszatérítés ellentétes lenne a közösségi jog valamelyik általános elvével és az Elsőfokú Bíróság előtt hivatkozott elvekkel, így az arányosság, az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvével.
5. A Hotel Cipriani a ötödik jogalapjában a 659/1999 rendelet 15. cikkének megsértésére hivatkozik. Abban az időpontban, amikor a Bizottság meghozta a határozatát — vagyis 1999. november 25-én — a hivatkozott 15. cikkben (amelynek időbeli hatálya egyértelműen kiterjed a jelen esetre) szabályozott tíz éves elévülési idő már eltelt, mivel az állítólagos állami támogatások hatásait a 171/1973. sz. törvényig (a Velence jogállásáról szóló különleges törvény) kell visszavezetni.

(¹) A szociális terhek csökkentéséről szóló 30/1997. és 206/1995. sz. törvényekben előírt, a Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javát szolgáló támogatási intézkedésekről szóló, 1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozat (HL L 150., 50. o.)

(²) HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

Az Elsőfokú Bíróság (hatodik kibővített tanács) T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., Hotel Cipriani SpA és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. november 28-án hozott ítélete ellen a Società Italiana per il gas SpA (Italgas) által 2009. február 19-én benyújtott fellebbezés

(C-76/09. P. sz. ügy)

(2009/C 113/43)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Società Italiana per il gas SpA (Italgas) (képviselők: M. Merola, M. Pappalardo és T. Ubaldi avvocati)

A többi fél az eljárásban: Hotel Cipriani SpA, Repubblica italiana, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere”, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- a Bíróság semmisítse meg a határozat (¹) 1. és 2. cikkének azt a részét, amely az Olaszország által nyújtott adócsökkentéseket a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja, valamint semmisítse meg a határozat 5. cikkét, másodlagosan pedig a Bíróság alapokmányának 61. cikke alapján az ügyet határozathozatalra utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Az első jogalap az EK 87. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos téves jogalkalmazáson, valamint a szóban forgó tehermentesítések ellentételezés jellege tekintetében, továbbá a verseny torzításának és a kereskedelem érintettségének bizonyításával összefüggésben az indoklás hiányán alapul. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis tévedett, amikor elismerte ugyan, hogy valamely intézkedés nem képez támogatást abban az esetben, ha csupán objektív gazdasági hátrányok ellentételezésére szolgál, viszont megállapította, hogy ez az alapelv jelen esetben nem alkalmazható, mivel i) közvetlen összefüggésnek kellene fennállnia az ellentételezés összege és azon többletköltségek mértéke között, amelyeket a vállalkozásoknak a Velence és Chioggia lagúnáinak területén való elhelyezkedésük folytán viselniük kell, továbbá ii) a kedvezményezett vállalkozások által viselendő többletköltségeket a közösségi vállalkozások átlagos költségeihez, nem pedig a szárazföldön letelepedett vállalkozások költségeihez viszonyítva kell felmérni. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság nem fedezte fel a vitatott határozatban meglévő azon ellentmondást, amely abban áll, hogy a Bizottság a vízgazdálkodási tevékenységgel megbízott vállalkozások helyzetének értékelése során megállapította, hogy valamely intézkedés ellentételezés jellegét akkor is el lehet ismerni, ha nem áll fenn pontos összefüggés az állami intézkedéssel biztosított helyzet és a vállalkozás által viselt többletköltségek között, az utóbbiakat pedig nem feltétlenül a közösségi vállalkozások átlagos költségeihez viszonyítva kell felmérni.

— A második jogalap az EK 87. cikk (1) bekezdésének és a közösségi bíróságok bizonyítási teherre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának téves alkalmazására hivatkozik, amennyiben a Bizottság a vitatott intézkedést az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősítette, továbbá e jogalap a megtámadott ítélet téves indokolását kifogásolja. Különösen, az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy nem a Bizottság, hanem az Olasz Köztársaság és az érdekelt harmadik személyek feladata volt annak bizonyítása, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott tényállási elemek a vállalkozások vagy a tehermentesítésekkel érintett tevékenységi körök bizonyos kategóriái esetében nem teljesültek, ennek alapján pedig arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott határozat sem az EK 87. cikk (1) bekezdését, sem pedig az egyenlő bánásmód alapelvét nem sérti, továbbá nem ellentmondásos és az indokolása sem hiányzik. Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező által a keresetlevélben előadott, az EK 87. cikk (1) bekezdésének a hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében történő megsértésére és az EK 86. cikk (2) bekezdése szerinti kivétel vizsgálata kapcsán a nyilvánvalóan ellentmondásos indokolásra vonatkozó kifogásokat sem bírálta el.

— A harmadik jogalap az eljárási kötelezettségek Bizottság általi teljesítése, továbbá az alapos és pártatlan vizsgálatnak a Bizottságra irányadó alapelve tekintetében a tények és bizonyítékok elferdítésére, valamint téves jogalkalmazásra vonatkozik. Az elsőfokú eljárásban benyújtott okiratokból következik ugyanis, hogy az Elsőfokú Bíróság a tudomására hozott tényeket és az elé terjesztett bizonyítékokat elferdítette, és súlyos jogalkalmazási hibát követett el, amikor nem azt állapította meg, hogy a Bizottság nem tett eleget az eljárási kötelezettségeinek, valamint az EK 87. cikkből és az EK 88. cikkből származó hatásköreinek gyakorlása során öt terhelő alapos, pontos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes vizsgálatra irányuló kötelezettségnek.

— A negyedik jogalap szerint a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul, valamint az indokolása elégtelen és ellentmondásos abban a részében, amelyben a vitatott határozat indokolásának hiányát abból a szempontból értékeli, hogy a jogvita tárgyát képező tehermentesítések által a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt hatások követelményével összefüggésben milyen jogi jelentősége van a Bizottság augusztus 29-i október 29-i leveleinek. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja az állami támogatások ellenőrzésének a Szerződésben előírt rendszere alapjául szolgáló szabályokra és elvekre tekintettel tévesen és hiányosan van megindokolva, amennyiben az Elsőfokú Bíróság i) arra az eredményre jutott, hogy a vitatott határozat elegendő indokolást tartalmaz ahhoz, hogy lehetővé tegye az olasz hatóságok számára azoknak a vállalkozásoknak a meghatározását, amelyek a vitatott határozat alapján kötelesek visszatéríteni a kapott támogatásokat, továbbá ii) alábecsülte a Bizottság által a 2002. augusztus 29-i és október 29-i levelekben az olasz hatóságok tudomására hozott adatok és kiegészítő adatok jogi jelentőségét, amennyiben azokat olyan cselekményeknek minősítette, amelyek kizárólag a Bizottság és a nemzeti hatóságok közötti jóhiszemű együttműködés keretei közé illeszkedtek.

(¹) A szociális terhek csökkentéséről szóló 30/1997. és 206/1995. sz. törvényekben előírt, a Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javát szolgáló támogatási intézkedésekről szóló,

1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozat (HL L 150., 50. o.)

Conseil d'État (Franciaország) által 2009. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Graphic Procédé kontra Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(C-88/09. sz. ügy)

(2009/C 113/44)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État.

Az alapeljárás felei

Felperes: Graphic Procédé.

Alperes: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Milyen kritériumokat kell figyelembe venni annak meghatározása érdekében, hogy a reprográfiai tevékenység [a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) értelmében] termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősül?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

2009. március 2-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-89/09. sz. ügy)

(2009/C 113/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és E. Traversa meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel az orvosbiológiai elemző laboratóriumokat működtető, Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée formában működő társaságokban fennálló részesedések, és ily módon a szavazati jogok legfeljebb egynegyedében korlátozta a nem biológusokat megillető részesedések és szavazati jogok mértékét, és megtiltotta számukra, hogy kettőnél több, egy vagy több orvosbiológiai elemző laboratórium közös működtetésére létesített társaság tőkéjéből részesedjenek — nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.